

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Docum. XI. Mundi & vanitatum contemptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

conetur. Suspiret ad Deum, & eius auxilium imploret. * Meminerit verò se ipsū Domino non placere, si aliquem hominem odit: cū filij Dei à filiis diaboli in eo singulariter distincti sint, quòd illi charitatem habeant, isti non habeant.

Igitur peccantibus compatia-
tur, peccatis non faveat. Por-
tet, & etiam in corde suo sibi
preferat, quos corripit: & cor-
ripiat seu castiget, quos portat.

2 Non hominem, sed hominis
vitia persequatur; & illa alibi
facile non recitet, ubi nec ejus
qui offendit, nec aliorum qui au-
diunt emendationem seu utilita-
tem ex hujusmodi recitatione se-
cuturam sperat.

3 Hominem ip-
sum, cujus imperfectiones ac
negligentias persequitur, sincero
cordis affectu diligit, & ei vultus
serenitatem, verborumq; & ope-
rum solatia (quoties res exigit)
exhibeat. + Dei Religionisque
injuriam, ac animarum damnum
non dissimulet: nec propter hu-
manam amicitiam omittat con-
venienter & opportunè cum cha-
ritate reprehendere ea, quæ à se
reprehendenda esse cognoverit.

4 Iustitiæ zelo ferveat; non ta-
men feratur precipiti sive inordi-
nato animi impetu: sed iram ejus
semper & consilij gravitas &
mansuetudinis gratia condiat.
Imperfecti & vitij adhuc obno-
xij in Ecclesia Dei, infirma at-
que ulcerosa sunt membra mysti-

ci corporis Christi. His non fu-
riosa pugnorum contusio, sed
(quantum res patitur) lenis ta-
ctus, id est, lenis admonitio pri-
mò adhiberi debet: & quòd si
ipsa lenitate non sanantur ulcera,
deinceps adhibenda est durior
correptio, tanquam sectio neces-
saria; ita tamen, ut semper veræ
charitatis affectus seruetur erga
eum qui castigatur.

Qui in congregatione aliqua
vivit, ubi honesta & sancta lex
atque institutio communis est,
pacificè eandem institutionem in
communibus actionibus & exer-
citijs sequatur, notam vitiosæ
singularitatis ubique vitans. Bo-
na quæ non nisi cum perturbatio-
ne aliorum publicè faceret, si
absque offensione Dei, & absque
læsione propriæ conscientiæ o-
mittere potest, prudenter (sicut
viderit esse necessarium) omit-
tat. Nihil attentè inolicum,
quod humanam fragilitatem ex-
cedere videatur: nisi Deus id sibi
placere certa revelatione declara-
verit, viresque, quibus illud
commodè perfici queat, præsti-
terit.

DOCUMENTVM XI.

*Mundi & vanitatum con-
temptus.*

MVNDI vanitates, carnis-
que voluptates vilissimas
sperne; immortalis animæ tuæ
M m m sponso

* Amor
erga pro-
ximos
est cha-
riter
filiorū
Dei, ut
odium,
filiorū
diaboli.
1. Ioan.
cap. 3.
& 4.
7.

Observe
correptio-
ni frater
ma mo-
dos.
2. Humi-
liter.
2. Inno-
center.

3. Conso-
labiliter
& aman-
ter.

4. Feri-
ter, in
causa sa-
lutis.

5. Mode-
ratè erga
imbecil-
les.

Enchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 1.

6. Durior,
erga
proter-
vos.

8. Fugien-
da omnis
conspicua
singula-
ritas &
indiscr-
eta fer-
vor.

Enchiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 1.

sponso teipsum servans, & in
eo solatia tua constituens.

A P P E N D I X.

*Voluptates hujus vita spernenda,
gaudia futura inquirenda. De
illo quinque monita.*

1. Fuga seculi, & vanitatum mundi.
2. Carni impure voluptas deest animæ digni-
tatem, Dei beneficy reddit indignam.
3. Patria celestis amanda est, non ista peregrina-
tionis regio.
4. Licita est tamen moderata & cauta mentis
relaxatio ad laudem Dei assumpta.
5. Temperantia & sobrietas in vitæ sum pia
praxi.

T.
Vanitas
varia se-
culi con-
temnen-
da præ
divinis
oblectatio-
nibus.

Monet hoc præceptum, ut
fastum, gloriam, favorem,
honores, pompas, possessiones,
divitias, spectacula, lusus, jocos,
vaniloquia, & nugas hujus sæcu-
li, fœdasque carnis delicias con-
temnamus, nosiplos in solo Deo
rebusque divinis oblectantes.

2.
Carnalis
voluptas
indigni-
tatis &
impuri-
tatis.

Profectò qui animæ suæ ad
imaginem Dei creatæ dignitatem
& ingenitam pulchritudinem di-
ligentiùs considerat, impuris, car-
nis voluptatibus non facile se de-
det; sciens per illas animam ra-
tionalem fœdari, & decorem ge-
nuinum amitti. Itidem qui be-
neficia à Deo sibi impensa sedulo
recogitat, quomodo poterit erga
illum tam ingratus esse, ut pecca-
torum sordibus eum offendere

* Bene-
ficia Dei
erga nos
faciunt,
ut ani-
ma ve-
luti spon-
sa sese

non metuat? * Quomodo non
sefe immaculatum illi servare stu-
debit, à quo benignissimè condi-
tus, misericordissimeque redem-
ptus est? à quo custodiam Ange-

licam, & omnia tam spiritui quam
corpori necessaria, à prima ætate
accepit, accipitque quotidie? à
quo sic protegatur, sic governa-
tur, sic fovetur die ac nocte, quasi
ceterorum omnium oblitus ipse
Deus, curam ejus solius gereret?
à quo denique ad vitam æternam
gratuito electus ita diligitur, ut
sine illo ipse beatus esse nolit? Ni-
mis æquum est, ut tam bono Deo,
tam dulci animarum nostrarum
sponso, integram cordis purita-
tem (quantum in hac vita licet)
servemus. Tam liberalis bene-
factor, tamque ardens amator
omnino redamandus est: propter
eum transitoria omnia despicien-
da sunt.

Nos peregrini & exules hic su-
mus: quare non infimis istis in-
hærere, nec ea perversè amare, sed
patriam nostram, patriam cele-
stem requirere, & ad æterna bona
suspirare debemus. Neque enim
propter præsentem, sed propter
futuram vitam Christiani su-
mus.

Licet quidem est, jucunda
aliqua pro loco & tempore pia
intentione interdum proferre, re-
creationemque externam con-
gruam ad Dei honorem admitti-
re: sed summâ diligentia modus
servandus est, ne aut per nimiam
aut per minus castam relaxatio-
nem, harmonia interioris homi-
nis dissolvatur, & cordis puritas
lædatur.

Cum necesse sit singulis diebus
cibo potuque uti, in gustibus à
plexis-